

функционального анализа, но отдать предпочтение экспериментально-трасологическому методу. Автор исследовал под микроскопами 19 орудий из поселений Ильичевка, Безыменное-II, Широкая Балка-II, Глубокое Озеро-II, Маяки. Выделены блоки следов, подтверждающие вывод Г.Ф. Коробковой о связи этих орудий с обработкой кожи. При этом на основании сравнительных данных этнографии и технологии кожевенного и мехового производства предполагается, что зубчатые лопатки представляют собой части стационарных орудий для разбивки овчин. Верификация трасологических данных и гипотезы проведена экспериментально. Автор предлагает использовать термин «разбильники» взамен принятого в литературе определения «штампы для тиснения кожи». Уточнение функций данных археологических объектов позволяет по-новому оценивать содержание и смысл процесса их изготовления.

V.B.Pankovskiy

AS TO THE FUNCTIONAL PURPOSE OF THE «COGGED SCAPULAS»

The article deals with the author's hypothesis regarding the propose of the scapulas with cog at the edge of the articulate socket. Their discovery is connected with the settlements of the western and marginal zones of the cultural and historical community referred to as cultures of "Pottery decorated with applied multiflange (Mnogovalikovoy keramiki)" dating to the late Bronze Age. Judging by historiography of the problem, it is necessary to use the whole complex of methods of functional analysis in order to solve it successfully, but experimental tracing method of analysis is preferable. The author carried out a microscopic examination of 19 tools from the settlements of Il'ichiovka, Bezimennoe -II, Shirokaya Balka -II, Glubokoye Ozero -II, Mayaki. The clusters of traces were marked out to corroborate the conclusion G.F. Kolobkova had come to regarding the connection of these tools with leather processing. Moreover, on the grounds of comparative data of ethnography and technology of tanning and furriery manufacture it is supposed that «cogged scapulas» are parts of stationary tools for pegging out sheepskins. The author suggests a new term «razbil'niki» (the tools for pegging out sheepskins) instead of the term established in the modern scientific literature «the punches for decoration of leather». Getting more specific information regarding the function of such archaeological artifacts permits re-estimating the process of their manufacture.

М.В. Станко

ДЕКІЛЬКА АНТИЧНИХ ГРАФІТІ З ТІРИ

У статті описано 10 давньогрецьких графіті з елліністичного горизонту Центрального розкопу Тіри.

Вивчення епіграфічних матеріалів з історії античної Тіри розпочалось у XIX ст., значно раніше, ніж було локалізовано і проведено тут перші розкопки. Увагу перших дослідників (І.О. Стемпковського, П.В. Беккера, Ф.К. Бруна, П.О. Бурачкова, В.Н. Юр'євича) привертали насамперед монетні знахідки та лапідарні написи¹. Щоправда, у повідомленнях того часу Н.П. Кондакова, О.О. Кочубинського, Ф.І. Кнауера, Ф.О. Струве та інших дослідників згадуються знахідки уламків античної кераміки і теракот, наконечників стріл, металеві вироби, намиста, випадково знайдені поховання античного часу тощо². Після локалізації міста і початку перших розкопок у 1900 р. з'явилися відомості і про графіті.

Е.Р. Штерн серед іншого матеріалу з цих розкопок вперше опублікував графіті на уламку червонолакової тарілки, яке він вважав складовою частиною грецького імені ΔΑΜΟΥ — Ἀλκί·δαμος, Ἀρχί·δαμος, Ἐρμό·δαμος, Σώ·δαμος, Χερσί·δαμος³. Про знахідки грецьких графіті в розкопах 1912 р. у надрукованому

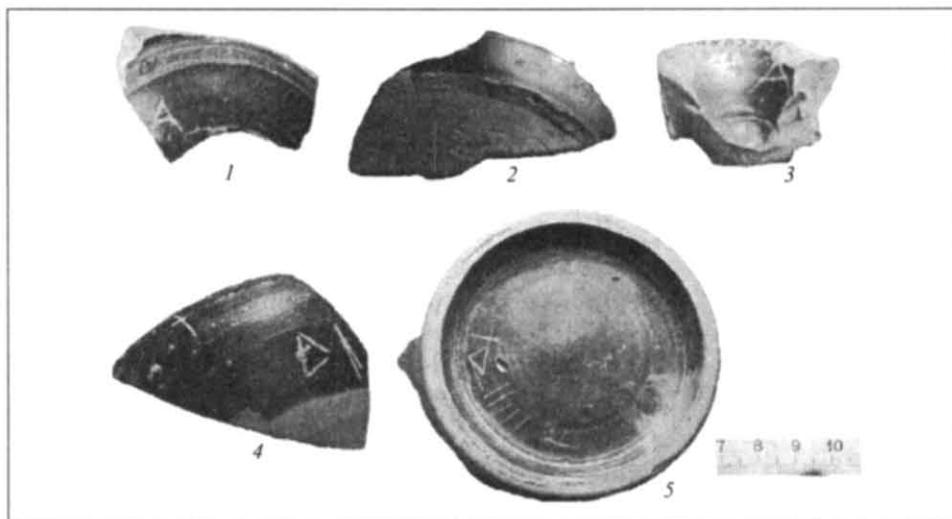

Рис. 1. Графіті на уламках чорнолакового посуду

звіті Е.Р. Штерн не повідомляє⁴. У подальшому археологічні роботи в Тірі проводила румунська експедиція. Дослідники вилучили велику серію графіті, яка й була опублікована Г. Авакяном. Нині це одна з найбільших науково оброблених збірок графіті античної Тірі⁵. Після Другої світової війни розкопки в Тірі подовжила експедиція Інституту археології АН УРСР під керівництвом Л.Д. Дмитрова. В опублікованих звітах експедиції двічі згадуються графіті на уламках амфор з елліністичних горизонтів, у тому числі — оброблена амфорна стінка з написом, який «складається з кілька разів повторених грецьких букв Ν, Ι та інших знаків»⁶. Про знахідки графіті та дипінти в Тірі згадує А.І. Фурманська, яка продовжила розкопки після Л.Д. Дмитрова⁷.

Колекцію графіті, які знайдені в різні часи в Тірі та зберігаються в Білгород-Дністровському музеї, опублікував І.Д. Головко⁸. Декілька грецьких графіті з римських горизонтів згадані Н.О. Сон у контексті аналізу грецьких культів перших століть н. е.⁹. окремі графіті і дипінти з розкопок різних років опубліковані Т.Л. Самойловою¹⁰ та В. Кожокару¹¹.

Проте загалом графіті з Тіри ще не стали об'єктом самостійного наукового дослідження. Насамперед, на нашу думку, бажано було б скласти каталог античних графіті з цього міста і провести їх джерелознавчий аналіз. До майбутнього каталогу ми пропонуємо 10 графіті з розкопок І.Б. Клеймана, що зберігаються в Одеському археологічному музеї НАН України і з дозволу автора розкопок підготовлені до публікації¹².

Більшість із цих графіті були зібрани в різні роки під час зачисток вулиці та будинку в центральному розкопі, які раніше було відкрито А.І. Фурманською. Графіті виконані на уламках амфор і чорнолакових посудин IV—III ст. до н. е., їх знайдено серед різноманітних матеріалів переважно елліністичного часу.

1. OAM 85735 (рис. 1, 2; 2, 7). Фрагмент dna чорнолакового кілка V—IV ст. до н. е. з графіті [...]φαιστο[...]. Це, імовірно, присвята Гефесту [Η]φαιστο[ν] — (чаша) Гефеста. Проте можливо розглядати цей напис і як теофорне ім'я власника, наприклад [Η]φαιστό[πονος]. В обох випадках згадується ім'я Гефеста, що свідчить, хоч і не виразно, про існування його культу в античній Тірі. На жаль, культ бога Гефеста поки що не підтверджений жодною знахідкою в Нижньому Подністров'ї. Це графіті є першим у Тірі, в якому згадано ім'я бога Гефеста або похідне від його імені.

2. OAM 86757 (рис. 1, 4; 2, 9). Уламок стінки чорнолакової чаши IV—III ст. до н. е. з чітко накресленим із зовнішнього боку графіті ΔΙ[Ι] («Зевсу») або ΔΙ[ΟΣ] («чаша Зевса»). Швидше за все, це присвята Зевсу. Такі присвяти відомі у святилищі Зевса в Істрії¹³. Утім донині в Тірі не відомо святилище Зевса. Проте такі свя-

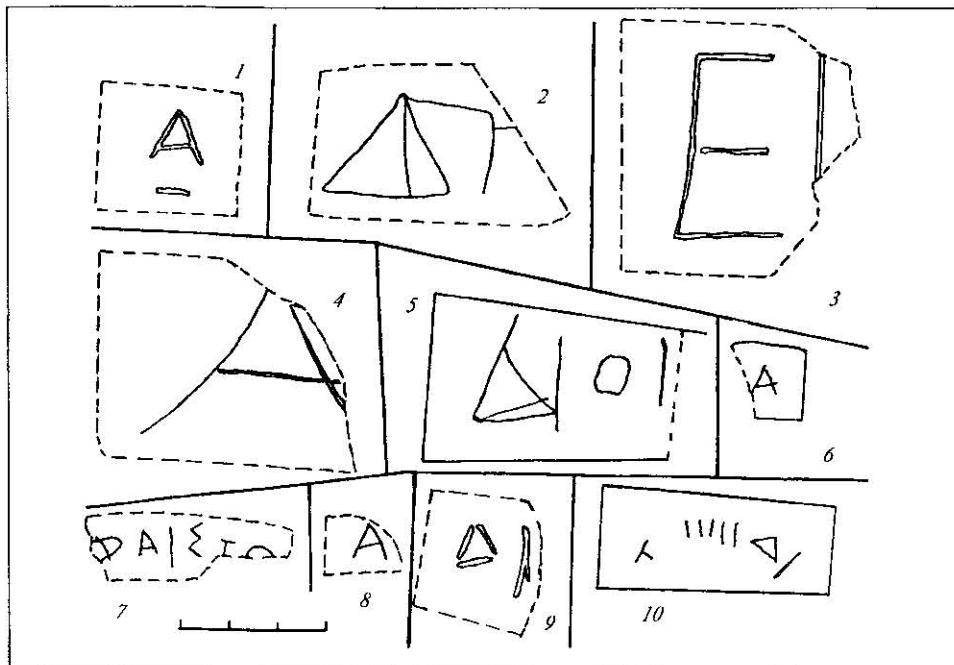

Рис. 2. Графічне зображення графіті

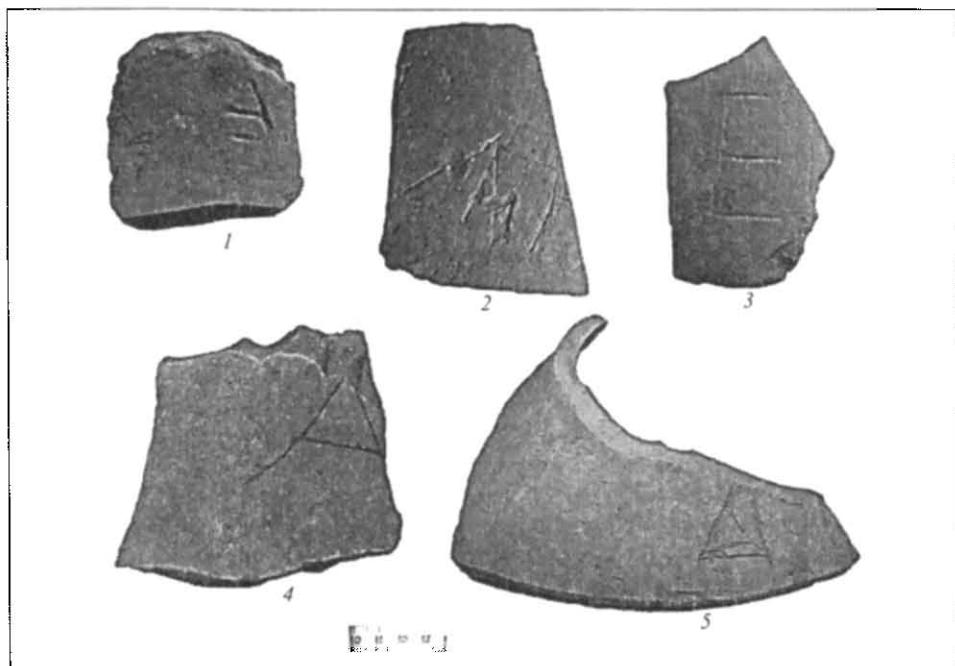

Рис. 3. Графіті на уламках амфор

тилиця дослідженні на інших античних пам'ятках Північно-Західного Причорномор'я¹⁴.

3. ОАМ 85937 (рис. 1, 3; 2, 8). Фрагмент дна чорнолакового канфара другої половини IV ст. до н. е. з графіті А[...]. Імовірно, це ім'я божества або людини¹⁵.

4. ОАМ 87989 (рис. 1, 1; 2, 6). Фрагмент дна чорнолакового рибного блюда другої половини IV ст. до н. е. з графіті [...]А. Можна тлумачити як закінчення імені.

5. ОАМ 88065 (рис. 2, 4; 3, 4). Уламок стінки амфори IV ст. до н. е. з чітко

прокресленим графіті А[...]. Переважна кількість таких графіті на амфорах — це комерційні або побутові написи¹⁶.

6. ОАМ 88061 (рис. 2, 3; 3, 3). Уламок гераклейської сіроглиняної амфори з графіті ЕІ[...], знайдений серед матеріалу IV—I ст. до н. е. Друга літера знаходиться на зламі, але видно напевне, що це йота. Однозначно інтерпретувати ці графіті неможливо. Тут часто трапляється еци у значенні власності [«Я (тобто амфора) належу ...»]. Проте найвірогідніше це цифра 20 — еікас, а може бути й ім'я, яке нам поки що невідоме¹⁷.

7. ОАМ 87877/1 (рис. 2, 2; 3, 2). Фрагмент стінки амфори IV ст. до н. е. з графіті, в якому чітко читається Δ, у дельту частково вписана Π (пі), а від неї — горизонтальна риска, можливо, від іти. Ймовірно, це — недбала монограма.

8. ОАМ 88935 (рис. 2, 1; 3, 1). Уламок товстостінної червоноглиняної амфори IV ст. до н. е. з охайно прокресленою по сирій глині літерою Α та горизонтальною рискою під нею. Ймовірно, мітка гончара.

9. ОАМ 87876 (рис. 2, 5; 3, 5). Уламок плеча родоської світлоглиняної амфори з неохайно надряганим графіті ΔΙΟΙ. Враховуючи, що Ο та Ι прокреслені на невеликій відстані одна від одної, у той час як Δ — разом, цей напис можна розбити на дві частини. Перша — може бути цифровою позначкою і відповідає 11¹⁸. Οι[νος] може означати „вино”. Існують й інші варіанти, наприклад: початок слова δι-οι[νόματ] — напиватися вином. Однозначне рішення в цьому випадку наявряд чи можливе.

10. ОАМ 87159 (рис. 1, 5; 2, 10). Дно чорнолакової чаші зі штампованим орнаментом (третя четверть IV ст. до н. е.) із прокресленим по колу графіті Τ |||||Δ|. Певно, цей напис належить до групи побутових, а саме — цифрове позначення. До речі, графіті такого типу в Тірі знайдено досить багато¹⁹. Можна запропонувати таке вкрай гіпотетичне тлумачення: Τ[άλαντον] — чаша для зважування, ||||| — 5; Δ| — 11.

Переглянута нами невелика частка графіті з центрального розкопу в цілому не випадає за межі типового для Тіри археологічного комплексу елліністичного горизонту. Найбільший інтерес становлять два перших графіті. На наш погляд, перші — це присвята Гефесту, а другі — Зевсу. Культ Гефеста взагалі поки що не відомий на античних пам'ятках Нижнього Подністров'я²⁰. Якщо наше тлумачення є вірним, тоді в майбутньому можна очікувати знахідки, пов'язані з культом Гефеста. Щодо культу Зевса раніше було лише знайдено чотири графіті з його ім'ям, але з іншим написом (Σωτηρ). Їх можна вважати посвяченням на честь як Зевса-Рятівника, так і Геракла, який теж міг мати епіклесис Рятівника²⁰. Культ Геракла, як і культ Зевса-Рятівника, був широко розповсюджений по всьому Північному Причорномор'ю. Тому І.Д. Головко, на наш погляд, правильно сумнівався, з відправлennям якого з цих двох культів були пов'язані знайдені графіті.

Знахідка нових графіті, а також теракоти, яка зображує Зевса²², дають нам підставу вважати, що Зевс-Рятівник шанувався в Тірі. Враховуючи, що культ Зевса шанувався в давньогрецьких містах Північно-Західного Причорномор'я, заснованих вихідцями з Мілсту (Березань, Ольвія, Ніконій та ін.), у ряду інших більш популярних богів, можна припустити, що в Тірі ми зіткнулися з аналогічною ситуацією. До того ж увагу привертає спостереження Н.М. Секерської, що в Ніконії більшість графіті належать Зевсу²³. Тірі і ніконійці жили не тільки поряд на протилежних берегах Дністра, а й генетично були пов'язані з однією метрополією (Мілетом). Тому ймовірним є припущення, що культ Зевса однаково шанувався і в Ніконії, і в Тірі.

Розглянуті в публікації нові епіграфічні матеріали дають змогу продовжувати розкривати суспільне та духовне життя одного з найцікавіших давньогрецьких міст Північно-Західного Причорномор'я — Тіри.

Автор щиро вдячний Анні Станіславовні Русєвій за допомогу у написанні цієї статті.

¹ Стемпковский И.А. Исследования о местоположении древних греческих поселений на берегах Понта Евксинского между Тирасом и Борисфеном. — СПб., 1826. — С. 19—23; Беккер П.В. Тирас и тириты // ЗООИД. — Т. 2. — С. 416—469; Брун Ф.К. О местоположении Тиракса // ЗООИД. — 1853. — Т. 3. — С. 47—66; Бурачков П.О. Общий каталог монет, принадлежащих эллинским колониям, существовавшим в древности на Северном береге Черного моря. — Одесса, 1884. — Ч. 1. — С. 83—94; Юрьевич В.Н. Монеты города Тира, хранящиеся в музее Одесского общества истории и древностей // ЗООИД. — 1889. — Т. 15. — С. 1—12.

² Кондаков Н.П. О некоторых мелких предметах древности, найденных в Аккермане в 1867 г. // Тр. II АС. — 1876. — Т. 1. — С. 20—24; Кочубинский А.А. Тира (Тиракс) — Белгород — Аккерман и его лапидарная надпись от 1454 г. // ЗООИД. — 1901. — Т. 23. — С. 82—87, 95—96; Кнауэр Ф.И. Список археологических предметов, найденных в разных местах Аккерманского уезда // Чтения в Историческом обществе Нестора летописца. — 1892. — Кн. 6. — С. 12—13; Струве Ф.А. Археологические заметки по поводу посещения Аккермана и его окрестностей в летнее время 1866 г. // ЗООИД. — 1867. — Т. 6. — С. 605—611.

³ Штерн Э.Р. О последних раскопках в Аккермане // ЗООИД. — 1901. — Т. 23. — С. 61.

⁴ Штерн Э.Р. Раскопки в Аккермане летом 1912 года // ЗООИД. — 1913. — Т. 31. — С. 92—101.

⁵ Avakian Gr. Știri nouă din Tyras. II Graffiti // Extras din Cronica numismatică și archeologie. — 1927. — Т. VII. — Р. 1—35; Avakian Gr. Știri nouă din Tyras // Anuarul Comisiunii Monumentelor Istorice. Sec. din Basarabia. — 1931. — № 3. — Р. 105—114.

⁶ Дмитров Л. Білгород-Дністровська археологічна експедиція // АП АН УРСР. — 1949. — Т. 2. — С. 48; Дмитров Л. Основні підсумки Ізмаїльської археологічної експедиції 1949—1950 pp. // АП АН УРСР. — 1955. — Т. 5. — С. 118.

⁷ Фурманська А.І. Розкопки Тіри в 1958 р. // АП АН УРСР. — 1962. — Т. 11. — С. 132—133.

⁸ Головко И.Д. Несколько граффити Белгород-Днестровского музея // КС ОГАМ 1961 г. — Одесса, 1963. — С. 110—113.

⁹ Сон Н.А. Греческие культуры Тиры первых веков нашей эры // Исследования по античной археологии Северного Причерноморья — Киев: Наук. думка, 1980. — С. 126, 132 и др.; Сон Н.А. Тира римского времени. — Киев, 1993. — С. 116 и др.

¹⁰ Самойлова Т.Л. Тира в VI—I вв. до н. э. — Киев, 1988. — С. 70—79; Самойлова Т.Л., Кошокару В. Новые данные о культурах и культовых античных постройках в Тире // Северное Причерноморье в античное время. — Киев, 2002. — С. 111.

¹¹ Cojocaru I. Achilleus in Tyras // TYCHE — 2000 — Bd. 15. — Р. 55—62.

¹² Автор висловлює іширу подяку І.Б. Клейману за надану можливість опублікувати графіті з його розкопок.

¹³ Alexandrescu P. La céramique d'époque archaïque et classique (VIIe — IV^eS.P.) // Histria, 1978. — 4. — №. — 527, 533.

¹⁴ Русаяева А.С. Религия и культуры античной Ольвии. — Киев, 1992. — С. 55.

¹⁵ Толстой И.И. Греческие граффити древних городов Северного Причерноморья. — М.; Л., 1953. — С. 90.

¹⁶ Там же. — С. 15—16.

¹⁷ Самойлова Т.Л. Указ. соч. — С. 70.

¹⁸ Соломоник Э.И. Граффити из хоры Херсонеса. — Киев, 1984. — № 341.

¹⁹ Avakian G. Știri nouă din Tyras // Cronica numismatica și archeologica. — 1927. — Т. VII. — Р. 15—21.

²⁰ Самойлова Т.Л. Указ. соч. — С. 78—81; Сон Н.А. Тира ... — С. 108—109.

²¹ Головко И.Д. Указ. соч. — С. 110—111; Avakian Gr. Știri nouă din Tyras. II Graffiti // Extras ... — Р. 5. — № 16—18.

²² Самойлова Т.Л. Указ. соч. — С. 79; Сон Н.А. Греческие культуры Тиры ... — С. 135; Сон Н.А.. Тира ... — С. 109; Клейман И.Б. Статуэтки из Тиры // Археология СССР: САИ. — 1970. — Вып. Г1-11. — С. 26. — Табл. II, 4.

²³ Секерская Н.М. Античный Никоний и его округа в VI—IV вв. до н. э. — Киев, 1989. — С. 110.

Одержано 26.02.2003

M.V. Stanko

НЕСКОЛЬКО АНТИЧНЫХ ГРАФФИТИ ИЗ ТИРЫ

Заметка посвящена публикации древнегреческих граффити из раскопок Тирской экспедиции 70-х годов XX ст. Большинство из них найдено при расчистке улицы возле дома, открытого ранее А.И. Фурманской, в горизонте эллинистического времени. Публикуемые граффити в целом подтверждают установленные ранее выводы о доминировании в Тире бытовых граффити. Впервые выявлен культ Гефеста и подтвержден культ Зевса.

M.V. Stanko

SOME ANCIENT GRAFFITI FROM TYRAS

This article is devoted to publication of the Ancient Greek graffiti from Tyras, which were found by Tyras archaeological expedition in 1970^{ies}. Most of them were discovered in the process of cleaning a street near the building that had been earlier discovered by A.I. Furmanskaia in the Hellenistic layer. In the whole, the published graffiti corroborate previous conclusions regarding predominance of graffiti connected with everyday life in Tyras. Moreover, the existence of cult of Zeus in Tyras was confirmed, while the cult of Hephaestus was revealed there for the first time.